

Elías PORTELA vs. Elías “Knörr”

Miña nai era unha serea

Fumaba dunha pipa mariñeira
E bebía augardente salgado

Saía á ventá
Asubiando coma un barco

(de *Imaxes Na Pel*, Morgante 2009)

Sucedera un erro de primavera
E as bacantes choraban
    polo enólogo eunuco
        prostrado enriba das flores
        coleccionando aromas e alerxias
            entre versos sáficos e trocaicos
        gardando o museo das estatuas
        na bodega do seu ventre

(de *Imaxes Na Pel*, Morgante 2009)

Hoxe
Axeónllome ante o sol asulagado
E a lingua do lume láíase
    no meu peito
    no meu porto...

Hoxe
    parto
coa miña barba ardendo

(En *Imaxes Na Pel*, Morgante 2009)

O aforcado verde
    aínda funciona
    coma unha ameaza
        cadente
    aínda funciona
    coma un celeiro esmeralda
    velando dende as nubes
    gardando o licor da sega verde
        entre as costelas

É un reloxo a piques de caer
Unha campá
    madurando coa morte

(de *Cos Peitos Desenchufados*, Barbantesa 2011)

Despois da muiñada do inverno
faise lene
    a ruleta do desexo
dulcificácese

Coa súa tranquilidade biciletaria
atravesa o verán
paseando
lambendo lentamente o leite do litoral
con trazas de turista xiratorio

(de *Cos Peitos Desenchufados*, Barbantesa 2011)

Consello 1

Cando desexes comer comida pra gatos, pensa que ostentar un bigote arremangado non é cousa sinxela. Pensa que non é dabondo levar garabata nin vestirse con roupa de ir a misa e camiñar como a brétema. Ademais tes que estar moi limp@. Tampouco abonda con ducharse ou tomar un baño espumoso que che descalcifique a pel. Non, cómpre lamberse e ben. Tampouco é aconsellable que te lamba a túa parella ou algún especialista da prostitución. Non, un debe lamberse a si mesmo, e tragar con todo.

Unha vez ben lindiñ@ e preparad@ e coa humanidade reducida a unha tarxeta de visita, só tes que ir onda o gato do veciño e quitarlle a comida do prato. Esta é, sen dúbida, a parte máis doada do asunto.

(de *Cos Peitos Desenchufados*, Barbantesa 2011)

Poema pra non galegofalantes Nº 1

Toleou¹ a corrente da muiñeira²
labrando o chan³
creando estelas de marusía⁴
Rabuñou⁵ o seu ventre
sementando⁶ unha marisma

(de *Cos Peitos Desenchufados*, Barbantesa 2011)

Troupelean
os mecanismoslésbicos

Cantan
as centrais eléctricas
e as fábricas
Alzan os seus membros acoirazados
ó ceo

Nas searas
estombállanse os segadores
Ensoñacións produtivas
abrollan nas íngoas

No ventre
martelan os mineiros
relámbense os condutores

Todo o sistema traballa doce e soviéticamente

Enxeñeiros
e tamén pioneiros
hoxe loitan polo orgasmo libre

(de *Cos Peitos Desenchufados*, Barbantesa 2011)

---

¹ Maduró sexualmente.

² Mujer de dientes apasionados.

³ Piel o manuscrito.

⁴ Anacronismos profundos.

⁵ Sembró con violencia.

⁶ Memorizando.

Devorada polos camións
Desexada polo sexo
das motocicletas
Non son máis ca unha estrada
Onde se imprimen os gatos

(de *Cos Peitos Desenchufados*, Barbantesa 2011)

Drama 1

CÆSAR: Vingareime.

PHENIX: Acaso esperas algún sacramento máis profundo?

CÆSAR: Eu, certamente, non. Se gozo facéndoche traga-las cinzas do cemiterio, gozo entón coa miña absoluta limpeza.

PHENIX: Pois a que agardas? A min, o teu circo lexislativo non me pode humillar; igual que a ti os meus martirios non te poden alimentar. Sinceramente, como podería eu obter unha gloria máis perfumada que facendo latexar dentro de min as carnes da memoria? Todo o mundo afirmaríase que lles abrín un altar no peito; aínda que esquecesen a súa propia pel, non negarían que lles bauticei a inocencia... Mais os tiranos coma ti nunca durmirán espídos.

CÆSAR: Non. Ti estás soa. Vives no ventre dunha mitoloxía, e axiña vai afogar a túa voz. Estás soa.

PHENIX: Mais todos me ven, e aínda respiran porque eu respiro.

CÆSAR: Abandonareite lonxe do entendemento.

(de *Cos Peitos Desenchufados*, Barbantesa 2011)

Fragmento I

A luz do himno, os paxaros, e as larvas do horizonte
as larvas do amor no horizonte
e o encanto das coplas ateigadas de bolboretas
enfiaron alarmas no campanario

Foi cando os sacerdotes comezaron a peitea-las estrelas
E foi porque comezaron a chamala con nome de trenza
con nome de meiga e con nome de tecedora

Pola luz do himno, os paxaros, e as larvas do horizonte
as larvas do amor no horizonte
enviadas ó ceo cunha cheminea eclesiástica

(dun poemario de fragmentos inéditos do
proxecto *Vawkarranoal*, 2º premio no
XII Premio de poesía Díaz Jácome 2011
como “Lingua de lais: nas chagas do vento”)

As campás aran as horas no ar
mentres os monxes desesperanzados
lamben o leite negro dos manuscritos

As pregarias desbrozan o ceo
mentres o meu pescozo estira
nas alturas
converténdose en campanario

(En *O mariñeiro con cabalos matutinos baixo o vestido*,
Barbantesa 2012; trad. do islandés)

Dúas amas de casa
    bailan sobre a cordela
        dun tendal
e fan o amor con funambulismos

Unha é unha mariposa de seda
e a outra é flor de algodón

Baixo os efectos da limpeza
    escriben poemas na colada

*(de O mariñeiro con cabalos matutinos baixo o vestido,
    Barbantesa 2012; trad. do islandés)*

Non, cando esperte non me vou acender e converterme nunha típica monxa de claustro, colgada do teito como a lámpada máis ornamental. Non, eu vou converterme en mariñeiro da fin do mundo e vagar polos océanos e as ruínas do mar e os restos e os vestixios salgados, ata que atope un reflexo tranquilizador. Ata que poida durmir de novo.

*(de O mariñeiro con cabalos matutinos baixo o vestido,
    Barbantesa 2012; trad. do islandés)*

Invitei ó biólogo ao meu xardín de atrás
Alí estivo admirando cada unha das miñas lámpadas
e púxose a bailar coma unha avelaiña

Estades espida
vexo como os vosos segredos alumean
como orgasmos
    dixo el

Estades peneque dixen eu

Mais non cego
    dixo el

e continuou investigándome

*(de O mariñeiro con cabalos matutinos baixo o vestido,
    Barbantesa 2012; trad. do islandés)*